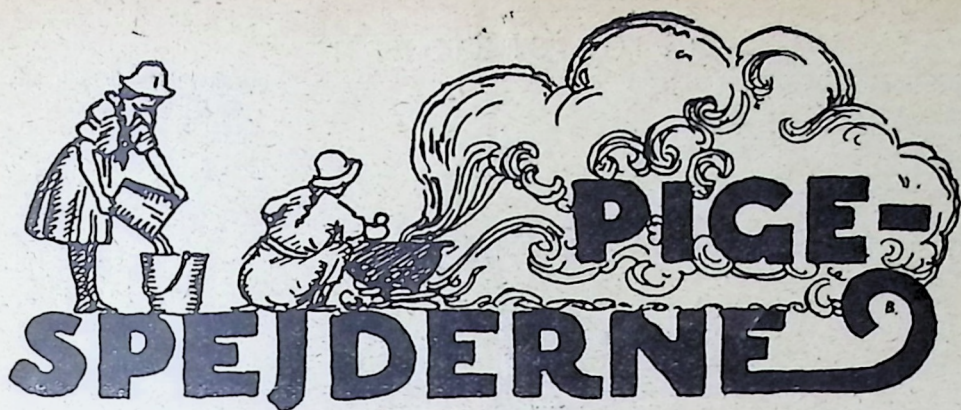

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
ved Divisionschef Frk. J. M. PETERSEN, Horsens. — Alle Indsendelser sker gennem
Tropsf. Frk. INGE BOYE-PETERSEN, Thingstedholm, Horsens.

Nr. 4

20. April

1920

Til en Kammerat.

Jeg ved ikke, hvem du er, jeg ved kun, at du er en *Spejder*, og det af den Slags, der duer. Det Alvorsord, du skriver i sidste Nr. af „Pigespejderne“ er sandt helt igennem. Gid du blev hørt af dine Kammerater, og at der var flere, der saa paa sin Spejdgerning, som du. Nu har jeg i 8 Aar lagt al min Energi i at bringe Pigespejderne frem til at naa de Idealer, jeg havde sat mig for, men i Vinter har jeg desværre set, hvor meget der mangler endnu. I Provinsen er der mange gode og dygtige Spejdere; men her i Hovedstaden ser det mere end utrøsteligt ud. Her findes næsten kun en bedre Friluftsförening uden den Pligtfølelse, der skal bære Spejdersagen. Her findes saa godt som ingen, der fører Spejderløfte og Spejderløv, som det, de søger at leve efter.

„En Kammerat“ har Ret. Sjøv vil I have, men tage Alvoren i Spejdgerningen med, det glemmer I, og det gider I ikke. Disciplinen er ubehagelig, derfor søger I at skubbe den bort.

I kan tage eder lidt sammen og gøre

de Pligter. I finder behagelige, naar I bliver opflammede af en Fører; for hendes personlige Skyld gør I maaske lidt, men aldrig for Sagens egen Skyld, for det Løfte, I har aflagt, og for det Korps, I tilhører:

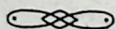
Se ind i eder selv, hvormange af eder føler Forpligtelsen mod eder selv ved at være Spejder? Føler I det som en Æres-sag, at det kan kendes paa eder, ogsaa uden Uniform, at I er Spejdere? Gör I eders yderste for at være, som I skal, i Skole og Hjem, fordi I er Spejdere?

Ved I, at I bærer Spejderlillien for Korpsets Skyld, for at de, der ikke har den, maa komme til at ære den, ved at I viser dem, hvordan den skal bæres. Tror I nogen Sinde, eders Kammerater har set op til eder, fordi I var Spejdere? Nej!

Du har Ret, du, der skrev et Alvorsord; læs det hver eneste Spejder og prøv paa at blive rigtige Spejdere, der bærer den danske Ungdoms Fane højt til Ære for det Korps, du tilhører, og for din egen Fremtids Skyld. Gid vi her kunde naa saa vidt som i Sverrig, hvor Spejder-

chefen, da jeg roste hendes Spejdere, svarede mig: „Ja, de er dygtige, det er blot Synd for dem, at Folk ved det og regner med, at de er saa pligtopfyldende. For Eks. er det nærvæd, at Skolerne fordrer alt for meget af dem, blot fordi man ved, at de er Spejdere og aldrig svigter.“

Chefen.

Endnu en Gang — Brødindsamlingen.

Jeg kan tænke mig, at mange af eder gik og sagde: „Ja, det er meget godt dette her, at vi slider og slæber paa alt det Brød, men hvem siger, at disse stakkels Russere nogen Sinde faar det?“ — Det gør jeg, for jeg har været ovre ved den russiske Grænse og set vort Brød blive uddelt og spist, og nu vil jeg fortælle eder lidt om, hvad jeg saa der.

Med Damper tog jeg den 4. Februar til Finland, vi var en hel Del forsinket paa Grund af Is. Fra Aalandsøerne sejlede vi mellem de finske Skær i en ganske smal Rende aabent Vand, ofte gik Folk eller kørte i Slæde saa nær Skibet, at vi kunde tale ganske gemytligt sammen. I Helsingfors maatte vi blive en Dagstid; det var helt interessant, for der var netop en stor Fest for General Mannerheim, hele Byen var et Flaghav, hvert Menneske havde et lille finsk Flag hæftet paa sig til Ære for den hvide General og hans tapre Hær, der for 2 Aar siden befriede Landet for de røde Djævl. Efter en Nats Rejse naaede vi Wiborg, hvor jeg tog Standkvarter. To Dage gik med at faa alle de civile og militære Tilladelser, som jeg maatte være i Besiddelse af for at færdes ved Grænsen, hvor der er Krigstilstand. Mit første Besøg gjaldt Karantænen i Teriokii, der bliver enhver, der flygter over den russiske Grænse, interneret i 14 Dage, for at de ikke skal kunne bringe Pest, Kolera

eller Plettyfus til andre. Disse Sygdomme var der nu ikke nogen af, mens jeg var der, derimod den os ikke ubekendte „spanske“. Flygtningene bor i de fjorten Dage i Villaer, der tidligere har tilhørt rige Mænd fra Petrograd, og som for længst er plyndrede og nu er tagne i Brug af Karantænen. I kan tro, at det var sørgeligt at se disse Stakler, magre og i Laser, med Blikke saa trøstesløse, nu var Livet nok reddet, men hvad bringer Fremtiden, hvorhen i den vide Verden, uden Hjem, uden Penge?

Det var min Mening pr. Slæde at komme derfra til Ingermannland, hvor 7000 Flygtninge skulde findes, og hvor det russiske røde Kors Hospital var. Der var nok 70 km, men det haabede jeg at køre paa en Nat, saa vandt jeg en hel Dag derved, det fristede mig. Jeg gik til Kommandanten, han sagde straks, det var ugørligt, for det første var der for megen Sne, og dernæst var det forbudt at færdes i de Egne om Natten, ikke engang Feltraab vilde kunne hjælpe mig, jeg risikerede uvægerligt at blive skudt. Naa, det havde jeg nu mindre Lyst til og opgav den Slædetur, især da jeg hørte, at de Soldater, der har Grænsevagt, skyder saa nederdrægtig godt.

Jeg maatte saa tage tilbage til Wiborg og starte pr. Tog næste Morgen. Kl. 6 i Mulm og Mørke mødtes jeg mod to Repræsentanter for russisk røde Kors og en for det amerikanske, og saa rullede vi den hele lange Dag, kun med 3 Timers Frokostophold i Keks ved Ladogasøens Bred. Helt uden Spænding var Turen ikke. Ved den næstsidste Station var der en stor Bro, der under Borgerkrigen var sprængt af de røde, og nu fornylig igen havde faaet en lille Omgang. Den var nu interimistisk opbygget, men man var ikke klar over, om Toget kunde gaa over. Vi kom over og naaede Rannes, sidste Station fra Grænsen, Kl. 12 Nat. Vi blev alle indkvarterede paa det russiske Lazaret, hvor der var 2 Læger og 3 Røde Kors Søstre.

Næste Morgen var jeg først rundt at se

til de syge, der mest bestod af saarede Soldater af den ingermannlandske frivillige Hær. Der var mange med gruelige Forfrysninger paa Fødderne, omkring 50 med „spansk“ og endelig en Del syge Kvinder. Kl. 11 var Slæden der og den Dame, der skulde ledsage mig. Hun var Præstefrue, hun og Manden, han døende, var selv Flygtninge. De var fattige som de andre, og dog tog hun Dag ud og Dag ind, enten til Fods eller i Slæde, rundt til alle de andre 7000. Rose Jarvelaisnen er hendes Navn. Vi kørte sammen fra Hytte til Hytte og saa til saa mange Familier vi kunde naa. I hver Hytte boede mindst 2 Familier med aldrig under 8 Børn. De havde bogstavelig talt ingen Klæder paa Kroppen og ingen Skotøj. Præstefruen havde indrettet 2 Skoler, som jeg ogsaa saa, men naar Børnene skulde dertil, maatte de skiftes, for at den, der skulde af Sted, dog kunde have lidt paa i den strenge Kulde. Ja, koldt var der og saa megen Sne. Hvert Øjeblik var jeg da sikker paa at vælte; thi vi kørte oppe paa Kanten af Driver, som var 5 m høje, men det er utroligt, hvor de Kuske kan køre, altid kom vi godt over.

Nu var jeg paa selve Grænsen, ikke 80 km fra Petrograd. Jeg kunde se langt, langt ind i Rusland, flere afbrændte Landsbyer saa jeg derovre. Endogsaa over Grænsen, 4 km ind i Ruland, kørte vi til Hærens yderste Post i en af de afbrændte og plyndrede Landsbyer. Soldaterne bød os ind paa The, det var helt efter gammel russisk Skik med Samovaren paa Bordet. Her saa jeg 6 nylig tagne Bolscheviksoldater. Efter den Oplevelse kørte vi tilbage til Hospitalet, hvortil jeg ankom Kl. 5 og fandt alle gruelig optagne af at udlæsse af Jernbanevognene *vort Brød*. Jeg vil ærligt sige, det var en egen Følelse at gense de Sække, jeg selv havde staaet herhjemme og snøret til. Jeg maatte ligefrem hen at kæle lidt for dem. Jeg var helt ked af, at de ikke kunde sige mig, om de havde haft det godt paa Rejsen, og om de var ligesaa

glade ved at se mig, som jeg var ved at se dem. Stolt var jeg, da jeg saa hele Kolonien gaa og gnave af vort Brød og høre deres Udraab om, hvor ganske mangeløst dejligt det var. At der trængtes til det, havde jeg set paa min Stædetur. Det eneste, jeg havde set, Flygtningene spise, var Sildehoveder og noget ubestemmeligt noget, der lignede en Slags Suppe.

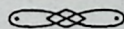
Herefter kunde jeg roligt tage hjem til Wiborg. Jeg havde set, hvad jeg vilde og mere til. Næste Morgen Kl. 4 tog jeg samme kedelige Tur ene hjem. Mine Rejsefæller paa Udturen blev for at dele Brødet ud til alle i Hytterne. Det eneste, jeg ikke fik oplevet, var et af de jævnlige Bolschevikoverfald, som fandt Sted der; men det kunde for Resten ogsaa være det samme, synderlig behagelige skulde de ikke være, sagde man mig.

At det var Børn og endda Pigebørn, der havde samlet og slæbt alt det dejlige Brød, vilde de daarligt tro. Jeg følte mig, naar jeg fortalte om, hvordan I havde arbejdet, og at det var eders Skyld, Spejdere, at jeg havde kunnet faa alt det Brød til dem.

I kan tro, inangen en taknemlig Tanke gik til eder fra alle de sultne Mennesker. I maa være glade over, at I har kunnet gøre godt, som I har gjort. Eders Brødingsamling var en rigtig good-turn!

Vær altid parat, naar i kan lindre andres Nød, spar saa ikke eder selv, men vær som ægte Spejder altid beredt.

Chefen.

Jeg er oprørt —

nej, — jeg er meget mere end det. Hvis jeg selv var Spejderfører, vilde jeg være oprørt i endnu højere Grad, men Spejderfører er jeg ikke — heldigvis er jeg lige ved at sige. Jeg har nemlig opdaget, at hvis man ønsker at udsætte sig selv for Ubehageligheder, saa skal man blot blive Spejderfører; saa vil nemlig alle begynde at stille Krav til en: Spejdere og Skoler,

Velgørenhedsselskaber og Komiteer, Spejderforældre og Spejderonkler og Tanter; og det ene Krav vil være større end det andet. Og ve den arme Stakkelt, som ikke opfylder disse Krav. Hvis man glipper paa et eller andet Punkt, saa løfter der sig ikke en undskyldende Stemme, men derimod skyller et Uvejr af oprørte Stemmer imod en, til man finder sig selv stødt udenfor Fodragelighedens yderste Grænser. Der er ingen, der tænker paa, at det Arbejde, man gør, det tager ens kostbare Fritid — den Fritid, man kunde have anvendt for sig selv alene eller tilbragt i Hvile eller med Fornøjelser.

Mest beklager jeg Førerne i København. Ude i Provinsen, paastaar Folk, som kender til Tingene, findes der udmærkede Troppe, hvor Arbejdet gaar som en Leg, fordi Spejderne paa alle Maader letter Førernes Arbejde, og hvor en fast Kreds af Forældre støtter Føreren. Men her i København synes jeg, at Spejderne paa en energisk Maade, der var en bedre Sag værdig, prøver ganske stille at pine Livet af de Førere, som ofrer deres Tid paa dem. Jeg har i Tidernes Løb set alt for mange dygtige Spejderførere tabe Modet her i Byen, fordi de aldeles ikke var i Stand til at svare til de kolossale Fordringer, som alle stillede til dem. Og hvis jeg som udenforstaaende maa have Lov til at sige min Mening om Sagerne, saa bliver den den, at saalænge Spejderne ikke kan tage sig sammen til at støtte de Mennesker, som er deres Ledere, og som vil det bedste, saalænge har Københavns Division som saadan ingen Fremtid for sig.

en civil.

Spejderchefen

fik den 4. April overrakt Korpsets højeste Udmærkelsestegn: Sølvulven. Paa Grund af de politisk urolige Dage foregik det under meget stilfærdige Former. Sammen med Udmærkelsestegnet fik Chefen overrakt to Adresser, hvori Landets Førere

bragte en hjertelig Tak til Chefen for det store Arbejde, som Chefen nu daglig i otte Aar har gjort for Korpset. Samtidig udtaltes Haabet om, at Chefen ogsaa i de kommende Aar vil vedblive at virke for Spejderne, saa at Korpset, der blev til under saa beskedne Former og under saa megen Modstand, og som nu er ved at vokse sig stort og stærkt, ogsaa under Spejderchefens Ledelse maa fortsætte denne Vækst.

Spejderchefen bad mig samme Dag gennem Bladet bringe alle Førerne følgende Tak:

Til Førerne.

I har rørt mig paa det dybeste ved den Anerkendelse, I i Dag har givet mig og mit Arbejde — det Arbejde, jeg har søgt at gøre for eder alle, for Spejderne og til vort Korps' Ære.

Hav min varmeste og bedste Tak baade for Dekorationen og for Adressernes Ord.

Ja, Spejdere! Jeg skal, saavidt jeg kan, ikke svigte eder. I vil *altid* i mig ikke alene finde Chefen, men I vil i mig have en Ven, I kan stole paa i gode og onde Dage. Det er det, jeg altid gerne har villet — være eders Ven. I har i Dag vist mig, at jeg ikke har arbejdet alle disse Aar forgæves, og derfor takker jeg eder.

Den 4.—4.—20.

Eders Chef.

Korpsraads- og Bestyrelsesmøde.

Uddrag af Referat fra Spejderkorpsets ordinære Korpsraadmøde i København d. 5. April.

Spejderchefen, Grevinde Agnete Brockenhuus-Schack aflagde Beretning om Aarets Arbejde. Korpsets Regnskab blev godkendt. Spejderchefen genvalgtes til Formand for Bestyrelsen.

Referat fra Pigespejderkorpsets ordinære Bestyrelsesmøde i København d. 3. April:

Divisionscheferne aflagde Beretning. Divisionernes Regnskaber godkendtes. Det vedtoges at ophæve de to forskellige Spejderklasser: Seniorspejderne og Juniorspejderne. De Seniorspejdere, der findes, vedbliver dog at staa som saadanne, men ny udnævnes ikke. Af Juniorspejdere findes kun to Troppene, nemlig i København og Aalborg. Disse to Troppene vedbliver at eksistere, men nye Troppene oprettes ikke. Aldersgrænsen for Optagelse i Pigespejderkorpset sættes tilbage som før, til 10 Aar. Dog er Tropsførerne frit stillede i Retning af Krav om at indmeldte Spejdere skal være fyldt 11 eller 12 Aar.

Den gamle Regel om at kun aktive Spejdere maa bære Korpsets Uniform og Distinktioner fastsloges.

En lille Uniformsforandring indførtes idet Patruljesløjferne afløses af et Baand over Skulderstroppen. Spejderne faar saaledes et hvidt Baand med Troppens Navn over venstre Skulderstrop og et Baand af Patruljefarven over højre Skulderstrop.

Til et Forslag om at indføre Kolonne-systemet blandt Pigespejderne tog Bestyrelsen en foreløbig Stilling, idet man vedtog indtil videre at fastholde det gamle System, hvor Troppene arbejder direkte under Divisionen.

Som nyt Medlem i Bestyrelsen indvalges Redaktør, Frk. Inge Boye-Petersen.

Korpslejr i Aar.

Se saa! Nu er det sagt. Jeg ved, at nogle Troppene vil juble og andre vil ønske Korpslejre derhen hvor Peberet gror. Men det hjælper nu ikke alligevel. Korpslejren er vedtaget, og Troppene faar ikke Tilladelse til at lave Tropslejre. Samtidig med Korpslejren, som bliver her i Jylland, vil blive afholdt en Førerskole og en stor

Tournering. Nærmere om det alt sammen skal komme i næste Blad. Her er imidlertid nu Oversigt over Tourneringen, saa Troppene kan tage fat paa Træningen nu med det samme. Hver Trop stiller et Tourneringshold paa otte Spejdere. Af disse otte skal to kunne klare hver af Prøverne. Prøverne vil komme til at omfatte: lagtagelsesprøve, Sporing, Kortskitse, Knob, Kastning med Redningsreb, Hyttebygning, Brobygning over Bæk (2—3 m), Baaltænding og Anlæggelse af Feltkomfur, Signalering, Kortslæsning og Ordonants, Sanitetøvelse og 3 selvvalgte Prøver.

Ogsaa hele den øvrige Del af Troppen vil blive beskæftiget med Tourneringen, idet der vil blive afholdt følgende Tropskonkurrencer: Sang, Eksercits, Lejrbaalsunderholdning, Orden i Grejerne, Paa-klædning og Optreden.

Hæng nu bare i, Kampen bliver haard.

En „Week-end“ Lejr.

„Maa vi tage i Week-end Lejr? Vi har ingen Telt, Kogekar, Lejrudstyr eller noget Sted at tage hen, og vi vil gerne af Sted paa Fredag“.

„Ja, værsgo“!

Denne Samtale foregik foran Skolen. Vi var lige blevet færdig med det sidste Fag til Mellemskoleeksamen, og Forspørgslen skyldtes nærmest vor høje Stemning; vi havde ikke ventet at faa Tilladelsen.

„Næh, det er brillant. Tor vi udbede os vor høje Tropsførers Nærværelse“?

„Se nu først at komme af Sted. Jeg synes, at Udsigterne er lidt vaklende“.

„Vaklende? Ih nej, vi ta'r af Sted med 7²². Paa Gensyn“!

Næste Dag. Stort Krigsraad paa Strygeloftet. Vi har faaet Tilladelse til at ligge paa en Gaard og har ved Udviselse af stor diplomatisk Snildhed laant et Telt. Vi har desuden gennemført Tropsudstyret, laant hvad vi havde Brug for og kompletteret det ved Hjælp af Patruljekassen.

„Vi bliver altsaa ikke mere end fem“?

„Nej, men hvis vi skal ligge i den der „Genstand“, maa vi da heller ikke gerne være flere“.

„Den Genstand er slet ikke saa lille. Se bare!“ Jeg breder Spejderteltet ud paa Gulvet. „Jeg gad forresten nok vide, hvordan man rejser den“?

Peter og Tilde, der assisterer, ser betænkelig ud. Det rejses over to Spejdestave, og saa er det altsaa, at man skal arrangere de her Barduner lidt fikst.

„Hør, jeg har en hel Mængde „Vor Ungdom“, der er et Billede af en „graa Ulve“ Lejr med den Slags Telte i et af Numrene. Ta' og hent Bunken!“

Vi finder Billedet og prøver at rejse Teltet efter det. Vi tænker, saa Sveden render, prøver og prøver. Til sidst finder vi en nogenlunde tilfredsstillende Løsning.

„Kommer Frk. Andersen med, maa I endelig se meget kloge ud, naar I rejser Teltet, vi er da gamle Spejdere“.

Ellers er Udstyret fint; ganske godt ordnet paa den korte Tid, finder vi selv; vi ruller paa Banegaarden med det paa Trækvogn. Det øsregner.

„Men det skal I ikke være kede af“, trøster jeg, „jeg har faaet en ny Regnfrakke til Anledningen, det maa da give Solskin“.

Tropsførererne møder paa Banegaarden for at tage Afsked. Vi er rorte. Det er første Gang, Patruljen skal paa egen Haand; vi faar Formaninger med om at være artige. Toget gaar.

„Farvel, Farvel, kom endelig og besøg os paa Søndag“.

Da vi nu er alene, betroer Peter os, at Drengetropsføreren, af hvem vi har laant Teltet, var blevet ængstelig for det. Han var mødt op og havde givet hende Instruktions-Kursus i Teltrejsning. Hun var blevet lettet over hans Tilsynekomst, men havde dog holdt paa Værdigheden.

„Ja, vi plejer at bruge Hærens 12-Mands-Telte“. „Jo, vi ved godt, at man skal slække Bardunerne i Regnvej“.

„Ikke røre ved den vaade Teltside?“

„Næ'h naturligvis, vi har da ligget i Telt før“. Men nu behøver vi altsaa ikke at „arrangere“ Bardunerne.

Det grinagtige lille Oddertog standsede ved Søvind, og vi sprang ud, ivrige efter at se, om vort Aftenen i Forvejen afsendte Kluns, var ankommet. Heldigvis var det der, og belæssede som fem sinnaa Pakæslers travede vi ned til vor Gaard. Vi gik straks i Gang med Arbejdet. Teltet blev (takket været Drengetropsføreren) uden Besvær rejst paa en Mark bagved Gaarden. Det var maaske en Smule svajrygget, men med „Kakkerlakken“ i Toppen og omgivet af en til Vejret passende Diamantgrav tog det sig alligevel ret imponerende ud, og de fem „Senge“ var saa indbydende, at det kostede os den største Overvindelse ikke at kravle i Seng med det samme. Men vi havde mere at gøre. Da vi var helt færdige, holdt vi Generalforsamling paa en Trappesten.

„Hvis Frk. Andersen kommer paa Søndag, vilde det saa ikke være morsomt om Divisionschefen ogsaa var her“?

„Jo, lad os skrive og invitere vor høje Chef, vi maa jo gøre noget for at hævde vor kendte Beskedenhed“.

„Men saa syntes jeg ogsaa, at vi skal invitere Troppen med“.

„Javel, lad os skrive med det samme“!

Aktstykkerne blev udfærdiget med megen Omhu og afsendt med det samme.

Ved Sengetid øsregnede det. Vi var meget spændte paa, om Teltet kunde holde tæt under en saadan Skyll, men hvor vi nød at ligge i Telt igen.

„Nu er det tre Aar siden, at jeg sidst har hørt Regnen tromme mod Teltvæggen. Alverdens Lader er nu alligevel ikke noget mod et Telt“ — — —

„Næ'h, det har du ganske Ret i, mine Tæer er allerede ganske vaade“.

„Aa la' væ'r og være saa prosaisk, naar jeg netop skal til at svinge mig bort paa Poesiens Vinger. Du har naturligvis rørt ved Teltvæggen“.

„Det kan jeg ikke godt undgaa, naar jeg skal ligge udstrakt“.

„Ligge udstrakt! Sikke' en Ide; du maa selvfølgelig slaa lige saa mange Krøller paa dig selv, som vi andre gør. Jeg ligger som det sødeste, lille Spørgsmaalstegn.

„Siden vi taler om Poesiens Vinger, skal vi saa ikke lave noget til vores Patruljesangbog.

„Jovel, det er vi med paa. Altsaa saa begynder vi“.

(Hm ah hm osv.)

De fem smaa Spørgsmaalstegn
er kommet ud i Regn

(Hørt, svært hørt)

Der ligger de og svømmer
imens de rolig drømmer.

(Bravo, videre!)

Mens Teltet svømmer væk
de si'er ikke et Kvæk

Naa, der er Maade me'et)

(Pause, pludselig bryder en Røst Tavs-
heden.)

Men da de atter vov'ned
de mærked', de var drovned.

„Udmærket! men det maa vel nærmest kaldes et Lejlighedsdigt. La' os nu faa et Vers til vores Madelon-Sang“.

Da vi var færdige med det, var Regnen endnu ikke gaaet igennem.

„Saa holder det nok, dejligt lille Telt. Nu sover vi. Godnat allesammen“!
„Godnat“!

(Fortsættes).

Meddelelser.

Københavns Division har i den sidste Maaned været og vil i den følgende Tid blive ledet af Spejderchefen gennem fungerende Divisionschef Frk. Christa Holst.

Divisionschef Frk. Elisabeth Flagstad kan paa Grund af Sygdom ikke varetage sine Divisioners Interesser foreløbig. Fyn og Sjælland ledes derfor indtil videre af Divisionsassistent Frk. J. M. Brøgger, Nyborg.

*

Bladet udgaar denne Gang efter Spejderchefens Ønske nogle Dage senere end sædvanlig for at Bestemmelserne fra Møderne i København kunde komme med deri.

Red.

*

„Jydske Chef“ har fra d. 25. April Telefon: Horsens 696 og træffes i denne 5 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{2}$ Eftm.

Brevkasse.

1) Skal en Spejder rejse sig for „Der er et yndigt Land“ eller kun for „Kong Kristian“?

2) Hvor mange Duelighedstegn og hvilke skal Pigespejdere have for at være Væbnere?

3) Kan Skolen forbyde os at være Spejdere?

4) Er Patruljelejre tilladte i Aar?

5) Hvor bæres Vandrekappen?

6) Hvem skal uddele Sølvskjold til Patruljestanderen?

„Kis“.

1) Kun for „Kong Kristian“.

2) Seks, nemlig: Husflids-, Kokke-, Samariter-, Sygeplejerske-, Stifindermærket og et som Spejderen selv vælger.

3) Forholdet mellem Skolen og Spejderne maa være saaledes, at det ikke giver Skolen Anledning til nogen Klage eller Uvilje mod Spejderne.

4) Nej.

5) I venstre Side af Bæltet.

6) Tropsføreren.

*

1) Maa man, naar man har været Spejder, gaa med Civilnaal?

2) Kan man, naar man har været Spejder i en By og saa flytter til en anden, blive Senior-Spejder dér?

„Den uvidene“.

1) Nej.

2) Senior-Spejderne er ophævede.

*

1) Hvor skal en Patruljefører henvende sig, naar hun vil have Tilladelse til at gaa paa Tur med Patruljen?

2) a) Skal Morsealfabetets Prikker og Streger aflæses som Enere og Toere?

b) Maa det nedskrives naar man aflæser?

3) a) Bliver der samlet Lejr i Aar, b) eller maa Troppen selv holde Lejr?

4) Er der udkommet en Spejderbog for Piger?

4) Naar en Spejder engang har faaet „Røde Kors“s Naal, og hun har tabt den paa en Tur, kan hun saa købe den igen?

En Patruljefører.

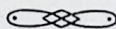
1) Hos Tropsføreren.

2) a) Nej, som Prik, Streg. b) Ja.

3) a) Ja. b) Nej.

4) Nej, men den kommer snart.

5) Sandsynligvis, spørg paa „Røde Kors“s Kontor.

Patruljenavne.

Trop	Patrulje	Patruljefører	Navn
I. Svendborg I. Svendborg	7ende Førerpatrulj.	Ester Rasmussen	Tranerne „Flagstængerne“

„Stærk og sej“.

(Fortsat.)

Stormen ruskede i Teltet. Bardunerne skiftevis strammedes og slappedes, saa det hele slingrede. Regnen styrtede ned, og det var mørk Nat. Patruljen „Stærk og sej“ laa og ventede paa at faa det vaade Telt ned over sig; Bet var den eneste der sov, de øvrige smaasnakkede og syntes, de havde det hyggeligt trods Vejret. Lis saa paa Uhret. Kl. var to. Et særlig stærkt Vindstød rasede omkring Teltet. Lis beordrede Inger op og i Regnfrakken, for at hun kunde gaa ned og se Bardunerne efter paa Køkkenteltet. Selvfølgelig kom Inger — stor som hun var — til at røre ved Teltlærredet, da hun rejste sig, og fik et Styrtebad, som først holdt op, da hun lod Fingeren glide ned langs Teltvæggen fra det Sted hun havde rørt og ned til Jorden. Ikke mange Minuter efter at hun havde forladt Teltet, kom hun stakaandet tilbage: „Lis — Lis — der er en, der raaber om Hjælp — det

lyder, som det var nede fra Klipperne.“ Lis for op og Nete og Bet ogsaa. Lis fløj i Regnfrakken og Sko — de andre med. Lis greb Patruljens Svømmetov, som var 30 m langt — tyndt og stærkt. „Tag et Tæppe hver“, kommanderede hun, „og en Lommelygte ogsaa — skynd jer — godt — og saa følger i lige efter mig“.

Trodsende Stormen krøb de ud i Mørket. Regnen var stilnet af et Øjeblik. Lis tog Kursen lige mod Havet. Snart hørte de selv Raabene — der var to Stemmer — Lis styrede mod Lyden.

Deres Lejrplads var for Tiden i Ud-kanten af et lavt Krat 2—3 Kilometer Syd for Hammerhus og ca. 50 m fra Havet. Kysten her bestaar af lodrette Klippevægge, som i en Højde af ca. 20 m rejser sig lige op af Havet. Foroven er Klipperne lyng- og mosklædte, men den lodrette Væg ud til Havet er ganske nøgen og hvid af Havets stadige Sprøjt. Det sidste Stykke ud til Klippekannten krøb Lis alene med Tovet bundet solidt oppe under Armene. De tre stod længere tilbage og holdt Tovet, som var slynget

en Gang om et forkrøblet Birketræ. Lis raabte et klingende: „Halloj“ og Svaret kom øjeblikkelig: „Hjælp os — Hjælp os. Vi kan ikke holde os fast mere“. Lis raabte igen: „Hvormange er De?“ „To Dreng, vi hænger paa et Fremspring — — — men hver — — Bølge naar os“.

Lis tændte Lommelygten og rakte den ud over Kanten og raabte: „Er jeg lige over jer?“ „Nej, vi er længere til venstre.“ Lis krøb et Par Meter langs Kanten mod Syd saa prøvede hun igen. Svaret lød: „Længere endnu“. Lis krøb igen et Stykke og prøvede atter med Lygten: „Nu er De lige over os“, raabte Stemmerne. Lis lod derefter Haanden glide over Kanten til hun fandt et Sted, der passede.

Der lagde hun det ene Uldtæppe, der var rullet sammen til en Pølle. Saa krøb hun lidt fra Kanten. Løsede Tovet, tog det af sig og bandt det om sine Sko for dermed at tynde det ned. Mens hun saa holdt fast paa Tæppepøllen lod hun Tovet gaa ud over Kanten af Klippen, saaledes at det kom til at glide over Pøllen for ikke at blive slidt over paa den skarpe Klippekant. Saa raabte hun til de tre, at de skulde slække paa Tovet og langsomt gled det nedad. Nogle Øjeblikke senere raabte de „Klar“ nedefra, og nu blev der halet op med stor Forsigtighed. Det gik. Efter nogle Minutters Forløb laa den ene Dreng frelst ved Siden af Lis. Hun sendte ham op til de andre, at han kunde hjælpe at hale, for det kneb nok. Saa gik Tovet ned igen, og ogsaa den anden Dreng lykkedes det at faa op i nogenlunde god Behold. Han besvimele straks, han var kommet op. Baade han og den anden var en Del forslaaede, forrevne — men i alle Tilfælde levende. I Tavshed gik man op til Teltet. Lis og Inger bar den besvimele Dreng. De var alle vaade og kolde. Drengene aldeles gennemblødte. Lis sendte Nete af Sted til det nærmeste Hus, som var Finnedalens Hotel. Hun skulde vække Folkene og faa dem til at forberede sig paa de to Drenges Ankomst. Imidlertid lykkedes det at bringe Drengen

til Bevidsthed, og langsomt arbejdede de lille Selskab sig af Sted med Hotellet som Maal. Ankommet hertil fandt de Sengen parat, og en Læge, som laa der som Gæst, tog sig af Drengene. Ogsaa de flinke Spejdere vilde man beholde og Lis tog imod det. Hun vilde ikke risikere, at de drivvaade kom tilbage til Teltet og alle blev syge. Aldrig har vist en Seng og tørre Klæder gjort saa godt. Bet stod paa Hovedet af Henrykkelse — de tre andre sov, før de selv vidste, at de havde lagt sig. — Næste Dag opklaredes Mysteriet. Drengene var Sommergæster fra et Fiskerleje og var gaaet ud om Aftenen med en Baad, de slet ikke forstod at føre. Følgen var, at de om Natten blev kastet ind paa Klipperne, og det maa betragtes som et Under, at det var lykkedes dem at klatre op paa et Fremspring i Stedet for ynkelig at blive knust mod Klipperne af Bølgerne.

To Dage efter forlod Lis Lejrpladsen, ellers var de tre Spejdere blevet forgiven af Chocolate og ødelagt af Forkælelse af Hotelgæsterne.

(Fortsættes).

Spejderleg III.

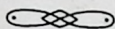
Fjenderne er i Landet. De rykker frem ad alle Veje. Landets Beboere søger paa alle Maader at lægge dem Hindringer i Vejen. Mange Broer er allerede sprængt i Luften for at hindre dem i at bringe deres Kanoner frem. Fjenden besætter saa vidt muligt alle Broer for at hindre Sprængningerne og „Beboerne“ fører mange Steder „den lille Krig“ mod disse „Bevogtere“.

Spejderholdet A, som skal være Brovogtere, lægger sig i en Afspærringskreds omkring Broen. Kredsens Radius maa rette sig efter Spejdernes Antal. Der maa under ingen Omstændigheder være mindre end 10 m og mere end 20 m mellem hver Brovogter. Brovagten maa

ikke nærme sig Broen mere end til 25 m Afstand.

Spejderholdet B skal være Beboerne. De udgør i Antal kun en Fjerdedel af A. De søger paa en eller anden Maade at bringe Bomben hen til Broen, binde den fast og antænde den. De kan liste igennem, eller slaa sig igennem, eller komme aabenlyst og underkaste sig Undersøgelsen, inden de faar Lov til at passere Broen.

Bomben kan være en Kineser. Arm-bind anvendes. A sejrer, hvis Broen ikke bliver sprængt, B, hvis det lykkes dem at sprænge den.

Rapporter.

Rapport over Arbejdet i jyske Division.

I. *Brædstrup Trop.* 3.—3. Tropsraadet samlet. En ny Tropsfører udnævnt.

20.—3. Generalprøve Kl. 7.

21.—3. Forestilling Kl. 7. Der spillede „En lille Datter“ og „Store Bededags Aften“. Derefter Tableau.

Til sidst sang alle Spejdere et Par Spejdersange, hvorefter Divisionschefen sagde et Par Ord til Publikum. Derpaa sang man „Kong Kristian“. Hele Aftenen forløb udmærket. Der indkom ca. 750 Kr.

I Spejder udmeldt, I indmeldt.

I Tilslutning til ovenstaaende ønsker jeg at udtale min store Glæde over den uhyre vellykkede Aften i Brædstrup.

Salen var fyldt med et festklædt og feststemt Publikum. Spejderne førte de to smaa Enaktere frem med megen Friskhed, og deres Kostumer var aldeles fortræffelige.

Efter Enakterne fremvistes en Række sønderjyske Motiver — store Billeder — som fyldte hele Scenen. Disse ledsagedes af sønderjyske Sange sunget dæmpet bagved Scenen. Foran to af Billederne var der opstillet Tablau, nemlig: „De sønderjyske Piger“ og „Danmark“. Virkningen af disse var overordentlig smuk og betagende.

Den vellykkede Aften skyldtes først og fremmest Troppens udmærkede Tropsraad, der sammen med Troppens nye Fører og flere af Byens Damer og Herrer havde lagt et stort Arbejde i Forberedelserne til Aftenen. Aftenens Overskud gik til velgørende Øjemed (Wienerbørns Beklædning).

Divisionschefen.

I. *Nykøbing M. Trop.* 28.—3. Kortøvelser i Skoven fra Kl. 9—12 Fmd.

Alt Arbejde har ellers været standset paa Grund af Sygdom.

I. *Frederikshavn Trop.* 5.—3. Førermøde. Frk. Lillian Christensen udnævntes til Tropsassistent.

9.—3. Sytime hos Tropsføreren.

14.—3. Tropstur. Eksersits. Møde bag efter.

16.—3. 3 Spejdere tog II. Kl. Prøven.

20.—3. 1.—2.—4. Patr. fik hver sin Kantinekasse fra Depotet. Stor Glæde.

26.—3. 5 Spejdere tog II. Kl. Prøven. Troppen fik Invitation til Drengespejdernes Stiftelsesfest d. 11. April. Begejstring.

29.—3. Troppens Fødselsdag. Møde i Galla og havde en rar fornøjelig Tur. Senere holdt Troppen Chokoladegilde i Sæby.

Patruljefører og Korporaler 2 Gange ugentlig til Sytime hos Tropsføreren.

III. *Aalborg Trop.* Fra 1. Marts er I. og III. Trop slaaet sammen under samme Tropsfører. Troppene er delt i 5 Patr. Karen Høstrup er Intendant, Erna Borup Adjutant.

Troppene skal kun være sammen til der kan blive uddannet en Fører til I. Trop.

7.—3. Troppene deltog sammen med den øvrige Kolone i Flensborg-Demonstrationstoget.

13.—3. Tropsmøde. Inddeling i Patr. Regnskab ordnet o. s. v.

14. Morgenparade hos Tropsfører Frk. Buchwald. Tropstur til Skydevoldene. Signalering. Ordonnans, Fjernsynsleg, Eksersits m. m.

20.—3. Rugbrødsfest. Troppene fik deres Sølvskjolde overrakt. Stort Gilde i Menighedshjemmet. Salen pyntet. Traktementet bested af: Bondepige med Slør og Sodavand. Det forløb meget festligt med Sang og Hurraraab. Patruljeførerne blev tilbage til et lille Møde med Tropsføreren.

22.—3. Patruljeførermøde. De nye Patr.s Arbejde planlagt.

23.—3. Tropstur til Bejsebakken. Samariterøvelse og Terrænleg.

I. *Horsens Trop.* 3.—3. Tropsmøde. Frk. Poulsen er indtraadt i Korpset som Tropsassistent. Præmien for Rugbrødsindsamlingen blev overrakt Troppen. Nogle af Spejderne aflagde Spejderløftet. Gennemgang af Kortskitse. Hele Troppen blev trakteret med Bondepige med Slør, hvorved Rugbrødet sendtes mange venlige Tanker.

7.—3. Troppen stillede Kl. 9. Takt-

signalering, Samariterøvelse og Eksersits øvedes i Gymnastiksalen. Tur til Sundet.

12.—3. Samariterkursus.

14.—3. Parade for Førerne fra Aarhus. Marsch til Bygholm. Eksersits.

19.—3. | Samariterkursus.

26.—3. | Samariterkursus.

28.—3. Tur til Klokkedal. Terrænleg. Tændte Baal og lavede Risengrød og Spejlæg.

6 Spejdere indmeldt.

1. *Silkeborg Trop.* 14.—3. Formiddagstur.

16.—3. | Tropsmøde.

18.—3. | Tropsmøde.

27.—3. To tager 1. Kl. Prøve.

Samariterkursus 1 Gang ugentlig for Førerne. Syning af Samaritertasker til hver Spejder.

1. *Aarhus Trop.* 4.—3. Førermøde. To københavnske Spejdere til Stede.

7.—3. Tropstur. Marscherede til Højbjerg, ingen Øvelse paa Grund af Regnvejr.

10.—3. Tropsmøde ledet af Divisionschefen.

21.—3. Divisionschefen var her. II. Aarhus Trop opretet med 1. og 7. Patrulje. Tropsfører Frk. Wagner og Assistent Frk. Rigmor Christiansen. Divisionschef Frk. Petersen ledede en Marchtur med Eksersits.

4 Spejdere indmeldt. 2 udmeldt.

1. *Varde Trop.* 7.—3. Tropstur. Smugler og Gendarm. 4 udeblev paa Grund af Eksamen.

8.—3. Førermøde.

13.—3. Parade paa Banegaarden for de stemmeberettigede til 2. Zone. Rosende Omtale i Avisen s. D.

15.—2. Husflidsmøde. 1 Spejder tog Vaskemærket.

19.—3. 2 Spejdere tager Symærket med Udmærkelse.

26.—3. Spejderne hjalp Flyverløjtnant Clauson Kaas, der skulde holde Foredrag til Fordel for Wienerbørnene, med Salg af Billeter og Udbringelse af Løbesedler.

28.—3. Samaritergerning. Iagttagelse- og Signaleringsøvelser. Baaltænding og Spejderne lavede The.

29.—3. Husflidsmøde.

20.—3. Førermøde. (Drøftelser ang. Basaren).

31.—3. 4 Spejdere tager 40 km Vandre-skjoldet (deraf 2 med Udmærkelse.)

Spejderne skiftes til at gøre rent og lave Mad hos 2 Familier, der paa Grund af Sygdom og Alderdom var hjælpeløse.

Spejderne har ogsaa solgt en Mængde Lødsedler til Landslotteriet til Fordel for Wienerbørnene.

Aalborg Kolonne. 6.—3. Førermøde Kl. 7¹/₂—8¹/₂. Kontingent. Passive Medlemmer. Frk. Poulsen træder ud som Fører, da hun ikke har Tid til Spejder-virksomheden længere. Frk. Lund overtager Troppen.

7.—3. Kolonnen deltog i Folketog for Flensborg og indbragte 250 Kr. til Sønderjydske Fond ved at sælge Mærker.

11.—3. |

19.—3. | Sangøvelser Kl. 7¹/₂—8¹/₂.

29.—3. |

30.—3. | Forberedelser til Basaren.

31.—3. |

II. *Aalborg Trop.* En Junior-Afdeling er oprettet. 1 Gruppe paa 5 J.-Sp. under Gruppefører, Korporal Gudrun Schmidt.

6.—3. Kl. 4¹/₂—6¹/₂. Møde. Samariter. Korttegning. Spejderne opfordres til at agitere for passive Medlemmer. Eksamination af Juniorspejderne.

14.—3. Kl. 9¹/₄—12 Tur til Aalborg Lund. Signalering. Ordonnanstjeneste. Stafetløb.

20.—3. Kl. 4—6 Møde. Samariter.

STORE KONGENSGADES BOG- OG PAPIRHANDEL

Store Kongensgade 35 Telefon Central 12,576
København K.

Stort Udvalg af Spejderliteratur.

Aggerbecks
JRIS-SÆBES

milde, flødelignende Skum er særlig
velegnet til at rense Porerne, stimulere Hud-
virksomheden, gøre Huden smuk og smidig,
Teinten klar og ren, Hals og Hænder
hvide og bløde.